

“Encara investigo el negre”

Música negra. Xocolata negra. I els quadres negres de Perecoll com a teló de fons. El passat 20 de gener, l'Ateneu Caixa Laietana va viure una vetllada artística de desgreu cap al color de la mort, de la por, de la pol·lució i del desastre. Perecoll ha convertit el negre en mars, en quixots, en guerrers. “El negre defineix la meua manera de ser”, confessa. El crític Pere Pascual planteja els dubtes sobre l'home, el paisatge i la passió. I Perecoll es desenfrena. Però les paraules de l'artista topen contra les teles de l'antològica '30 anys de negre' i retornen transcendentals. A la sala, la gent mira, escolta i tasta. Ningú surt decebut.

Perecoll fotografiat a la sala d'exposicions de l'Ateneu Caixa Laietana, davant dels seus quadres negres.

Perecoll fa trenta anys que manté una relació artística amb el color negre. La seva trajectòria ha quedat recollida en l'antològica “30 anys de negre” que ocupa els dos pisos de l'Ateneu Caixa Laietana. Amb motiu de l'exposició, el crític d'art de MATARÓ REPORT, Pere Pascual, manté una conversa amb l'artista davant més d'un centenar de persones.

Pere Pascual (Pic): Perecoll, neix un 18 d'octubre de fa uns quants anys, però com neix l'artista?

Perecoll (P. C.): Doncs és casual. Treballava a Ca l'Esteve, una joieria de la Riera, i un dia em vaig plantejar dissenyar les meves pròpies joies. En Jordi Arenas em va ajudar, ensenyant-me a fer dibuixets i sanefes, però recordo que en una habitació del costat hi havia uns senyors que pintaven. I sempre li deia que jo volia ser en aquella habitació. Vaig decidir presentar-me a un concurs de pintura a Arenys de Munt. I no sé si per bona o mala fortuna vaig guanyar l'accèssit.

Pic: Quin concurs providencial. Sense accèssit no tindriem artista?

P. C.: Doncs no ho sé. Artesà segur, artista és un altre pas...

Pic: Però tu encara ets un artesà!

P. C.: Segur que sí. Hi ha una part del món de l'art que és artesanía pura...

Pic: En el teu inici com a artista pintes paisatges, com tothom, però volumètrics. Uns paisatges on no hi ha mimetisme.

P. C.: Primer entenc el volum que el dibuix.

Pic: Com fas el salt cap al més enllà?

P.C: També per casualitat. Succeeix cap al 1967, al carrer Sant Pere Més Alt, el dia que conec Rovira-Brull i Alcoy. Ells em van ensenyar que pintar no només és pintar sinó que hi ha alguna cosa més: una posició política, de protesta, i un llenguatge...

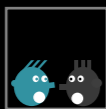
Pic: Perecoll és pintor, joier, es mou en el món de les galeries d'art, però com aconseguix la professionalitat?

P. C.: Un historiador d'art em va fer entendre que el món de l'art no té recompenses, les recompenses són la feina.

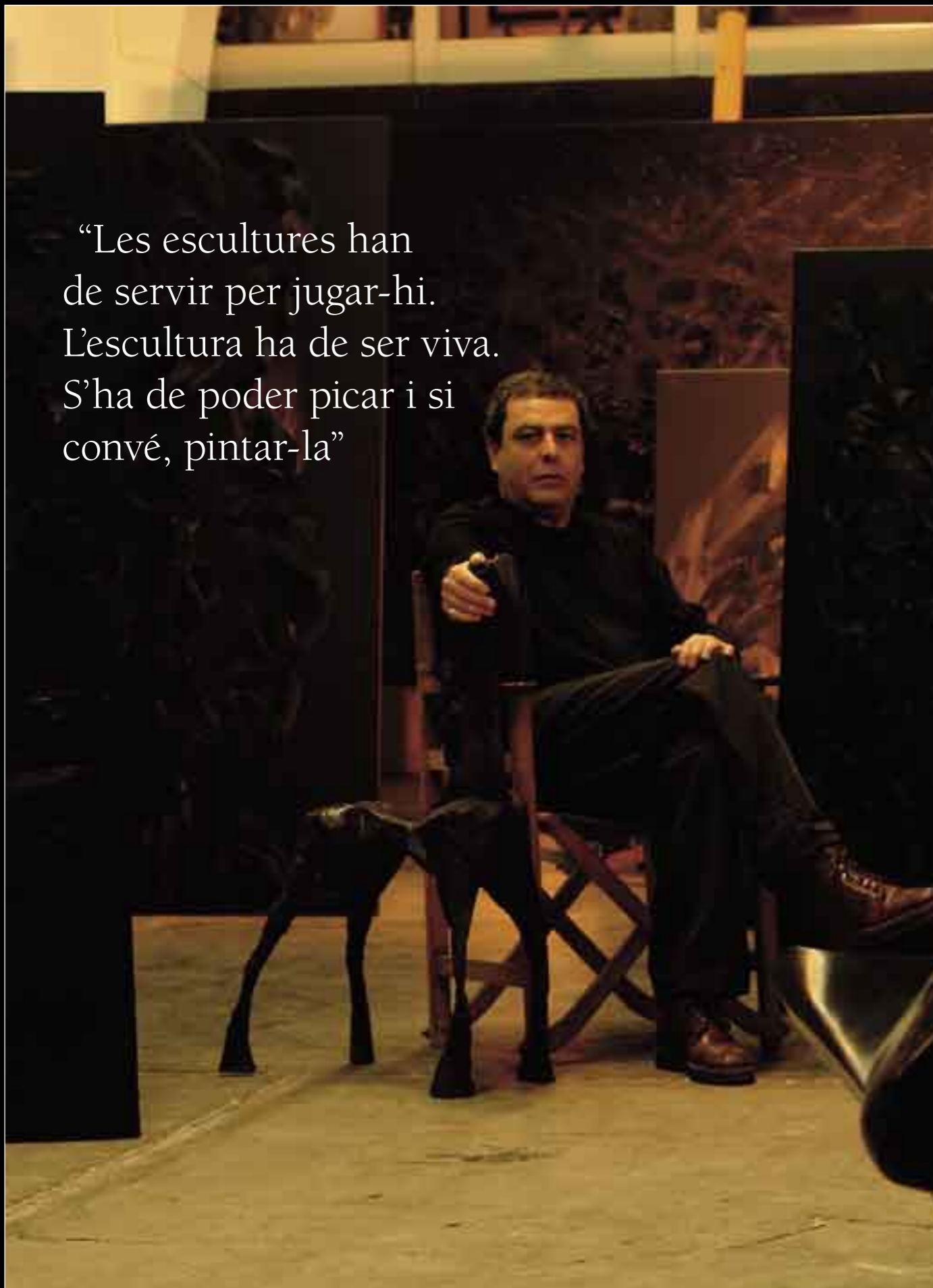
Pic: I amb això en té prou l'artista?

P. C.: Sí no fos per això deixaria de ser-ho.

Pic: Quan comences a pintar, et relaciones

“Les escultures han de servir per jugar-hi. L'escultura ha de ser viva. S'ha de poder picar i si convé, pintar-la”

amb molts artistes, sobretot gràcies a l'estudi Tres per Tres, on coincideixes amb Subirachs o Serrano. El contacte amb aquests artistes és fonamental per al teu desenvolupament?

P. C.: Vaig passar cinc anys en una galeria d'art, despatxant materials de belles arts a grans artistes com Tàpies o Dalí... El diàleg amb ells, la trobada entre el món crític i la galeria d'art, fa que desenvolupi un camí molt diferent. A partir d'aquí s'organitza l'Estudi Tres per Tres i se m'ofereix la possibilitat de fer exposicions a París, a Tòquio... Però de fet, el que em produeix un canvi brutal és el tracte amb aquestes personalitats.

Pic: Com fas el salt cap a l'escultura?

P. C.: Al buit! Hi havia un crític de l'època que deia que sóc dels que es tiren a l'aigua i després aprenen a nedar.

Pic: I n'has après, a nedar...?

P. C.: Sí! Nedar era molt senzill. Quan feia una escultura amb guix era molt bonica, però aleshores amb bronze no quedava bé. Fins que un dia en Subirachs em va dir: home, pinta el guix! I aleshores veuràs com quedarà!

Pic: Et comences, doncs, a introduir en l'escultura..., els primers passos els fas en una exposició a la Sala de la Caixa Laietana, on precisament inicias el teu el nexa amb el negre...

P. C.: L'historiador Arnau Puig em deia que la meua tendència era molt fosca i arribaria un moment que pintaria un quadre negre. I ho vaig fer. Vaig presentar a la Caixa Laietana les meves dues primeres peces, una de les quals precisament està a l'antològica, i que és *El Quixot*. L'Arnau Puig, però, m'insisteix a no oblidar el tema del negre, i a continuar-hi investigant.

Pic: En aquesta exposició de la Caixa Laietana apareixien les teves primeres escultures que es relacionen amb els ocells...

P. C.: Durant un temps vaig ser el dels ocells.

Pic: Posteriorment se't va oferir la possibilitat de fer un ocell gegantí, a Miami.

P. C.: Això va ser un concepte de treball americà. Jo havia contactat amb una galeria de Miami, que volia fer una exposició d'escultures. Aquesta mateixa galeria contacta amb l'alcalde de Miami, que volia una obra per al pont de Saint Centre. Ens expliquen quines són les premisses, fem càlculs i finalment ens aproven la idea.

Pic: Precisament en aquesta exposició americana apareix la teva primera escultura pública a Mataró, que cedeixes a la ciutat. Es tracta d'un ocell que hi ha a la platja...

P. C.: La considero la primera escultura pública que es fa a Mataró en democràcia. Fins aleshores es feien estàtues, no escultures...

Pic: Incideixes en la teva obsessió artística pel volum..

P. C.: En l'escultura és tan important el buit

Perecoll i Pic en un moment de la conversa a l'Ateneu. A l'altra pàgina, l'artista posant davant d'un dels seus quadres.

com el ple. I això es nota també en els quadres: hi ha un espai que ha de ser necessàriament buit per poder reflexionar sobre el ple...

Pic: I de l'escultura tornem a la pintura...

P. C.: Sóc un escultor que necessita pintar!

Pic: I quan pintes fas escultures?

P. C.: També, també..., sí, sí...

Pic: Per què?

P. C.: Diuen que els catalans són més escultors que pintors. Però una exposició d'escultura és una brutalitat, en canvi, una de pintura és molt més fàcil...

Més de cent vint persones van seguir les "confessions" de Perecoll.

Pic: El negre sobre negre continua sent un repte, una passió en què vas investigant fins a un punt culminant que és l'exposició de la sala Pia Almoina... Què va significar?

P. C.: Sentir-se professional, sentir-se pintor...

Pic: I artísticament?

P. C.: Un moment difícil, perquè després d'una exposició d'aquest estil, el "postpart" del món de l'art és molt complicat.

Pic: Va ser una exposició d'un caràcter dur, molt introspectiva. La pintura significa un element de lluita social?

P. C.: A Sant Pere Més Alt, que representa els meus inicis, sóc pintor per una necessitat

determinada. Quan esclata una guerra injusta com la Guerra del Golf, torna a sortir aquella necessitat, aquell esperit. El món del l'art es troba a un mil·límetre del pamflet, però aquesta necessitat de tornar als orígens, de no quedar-se quiet, torna a néixer.

Pic: Hi ha hagut massa temps de silenci en el món de l'art?

P. C.: Torna a haver-hi massa silenci, sobretot per qüestions polítiques. S'han de dir coses!

Pic: Curiosament fas un lapse entre guerra i guerra i retornes als paisatges dels teus inicis. És un retorn al passat?

P. C.: Possiblement és un descans, un mo-

D'esquerra a dreta Pedro Cornago, Joan Martí, Josep Bruguera i Furmi Gómez durant l'actuació de jazz que va seguir l'entrevista.

ment en què estàs més dèbil o més fort...

Pic: I mentrestant seguim amb exposicions d'escultura, com les que fas a Nova York. Sempre treballes a cops? En sèrie...?

P. C.: Sí, és una investigació. En un viatge a Nova York vaig veure *La Cabra* de Picasso i vaig pensar que allò era mediterrani. Aleshores vaig començar a fer centaures, guerrers... I vaig enredar mig Mataró...

Pic: Enredar?

P. C.: Una gent de Mataró va apostar per la idea i vaig poder exposar a Nova York.

Pic: És necessari ser comerciant per ser artista?

P. C.: És important vendre perquè això et possibilita poder treballar!

Pic: Et limita la necessitat de vendre?

P. C.: No! Les joies em permeten no haver de caure en errors en l'escultura i en la pintura.

Pic: De l'escultura de l'ocell al Sant Sebastià! Molt més densa...

P. C.: La primera vegada que faig una escultura amb un tema imposat!

Pic: Una escultura que, segons Manel Mas, és el seu racó preferit! Per a tu també?

P. C.: No...! La meva preferida serà la prope- ra que faci!

Pic: Una escultura que segueix entroncant

Subscriu-te!

7.000 EXEMPLARS • CONTROL PGD

DNI:.....TEL. DE CONTACTE:.....

NOM I COGNOMS:.....

CARRER:.....

DISTRICTE POSTAL:.....POBLACIÓ:.....

E-MAIL:.....

VOLDRIA REBRE

Mataró

C/ SANT BENET 16 - 18

08302 MATARÓ

ARA VOSTÈ TAMBÉ POT REBRE LA REVISTA MATARÓ REPORT CADA MES A CASA SEVA, COBRINT TANT SOLS LES DESPESES DE CARTERIA, PER UN IMPORT D'1,92€ L'EDICIÓ. UN TOTAL DE 12 NÚMEROS L'ANY PER 23€. ENVI'NS LA BUTLLETA PER CORREU O PASSI PER LA NOSTRA REDACCIÓ, CAPGRÓS (C/ SANT BENET 16 - 18 / 08302 MATARÓ), AMB LES SEVES DADES PERSONALS, AMB LLETRA CLARA I MAJÚSCULA, O SI HO PREFEREIX POT FER UNA TRANSFERÈNCIA AL COMPTE NÚM.: 0049 - 0186 - 18 - 2490459770, PER L'IMPORT ASSENYALAT, I ENS ENVIA UNA FOTOCÒPIA DE L'INGRÉS I LES SEVES DADES PERSONALS.

Dekor Bohemia
ESPECIALISTES EN CRISTALL DE BOHÈMIA
REGALS - LLISTES DE NOCES - DECORACIÓ
LA RIERA, 157 - 159. MATARÓ. DAVANT COL·LEGI VALLEDÈMIA.
TEL. 93 799 05 57 - PÀRQUING GRATUÏT

TOLDOS HIDALGO
des de 1978

Tot tipus de tendals

Preus sense competència

Especialistes en tendals elèctrics i automatismes per a tendals de:

BALCONS, TERRASSES, FINESTRES, GALERIES, ETC.

25 anys al seu servei ens avalen

Ctra. de Mata (esq. Siete Partidas) Tel. 93 796 38 05
MATARÓ - <http://www.toldoshidalgo.com>

El pastisser **Claudi Uñó** va voler contribuir a la vetllada artística amb unes creacions escultòriques de xocolata negra. La festa dels sentits també va comptar amb cava del celler **Joan Domingo** (a dalt).

amb el negre és la de l'Amical de Mathausen que hi ha al carrer **Carles Padrós**. És la més sentida?

P. C.: És una escultura de militant! En aquell moment els pressupostos eren molt mínims, però vam aconseguir fer una peça de tres metres. Només vaig demanar que me la deixessin dedicar al meu pare, que havia estat reclòs tam-

bé en un camp de concentració.

Pic: A la plaça de Can Marçal hi havia un ocell d'on brollava aigua!

P. C.: Les escultures han de servir per jugar-hi, perquè els nens hi pugin a sobre... L'escultura ha de ser viva! S'ha de poder picar i si convé, pintar-la.

Pic: La pintura no?

P. C.: La pintura té mancances..., per això falsejo els volums. Em costa entendre que per falsejar un relleu s'hagin de barrejar dos colors! Em costa entendre-ho!

Pic: Diuen que la teva pintura és de truc!

P. C.: Home..., totes les pintures són de truc!

Pic: Et va costar molt trobar-lo?

P. C.: Vaig investigar molt i encara hi estic investigant!

Pic: Quin és el punt en el qual sabies que estaves fent?

P. C.: Hi ha molt pocs moments que tens la sensació de tocar alguna cosa, d'estar al màxim. A mi m'ha passat una o dues vegades!

Pic: Els pintors teniu fama de ganduls, però per ser artista s'ha de començar a treballar a parir de les vuit del matí...

P. C.: I tant! El primer consell que em van donar va ser que a l'estudi has d'aprendre a avorrir-te! Home, i que els pintors tenen fama de ser ganduls..., depèn del nivell! Digue-li a en Tàpies, en Dalí, en Picasso!

Pic: La pintura es crea més en els moments de reflexió o davant la tela en blanc?

P. C.: Sóc més dels artistes que no busquen sinó que troben! La pintura a cada pinzellada és suggeridora, però precisament per això també crea una angoixa...

Pic: Creus que l'ha entès, l'espectador de la

mostra, el negre sobre negre?

P. C.: Hem perdut capacitat de sorpresa! I hem perdut la sorpresa del negre sobre negre! Possiblement el que no es veu és que la investigació és igual d'important que el quadre!

Pic: Però la mostra ha tingut un gran èxit de públic. Què n'extreu l'artista d'aquesta exposició antològica?

P. C.: Estic convençut que almenys s'ha aconseguit la reflexió! La setmana passada van venir un grup de nens de vuit anys i es van entusiasmar amb l'exposició!

Pic: Què ha significat aquest procés creatiu al voltant del negre per a tu?

P. C.: La manera d'expressar-me. És amb el color que em sento còmode! El negre expressa la meua manera de ser!

Pic: Què hi haurà després?

P. C.: El buit, que és el divertit! Aquests trenta anys tanquen moltes coses. És possible que hagi de canviar d'estudi, que hi entri un altre tipus de llum. Però el buit és la sorpresa, la investigació i la il·lusió!

Pic: Hi veus futur en l'art de Mataró?

P. C.: És un forat, però és un forat que pot il·lusionar, on es poden fer coses noves.

Pic: Mataró té cura dels artistes?

P. C.: No sabria dir si el Patronat Municipal de Cultura no ens ha sabut incentivar o viceversa! A Mataró fem un Centre d'Alt Rendiment com Can Xalant sense tenir sales i la Casa Arenas sense comptar amb els artistes.

Pic: Et faig la pregunta prohibida. Quin és el quadre que mai no vendries?

P. C.: No ho podria decidir..., però com que sóc un professional, ho vendria tot!

Quin és el misteri de la pintura?

El misteri no és de qui pinta sinó de qui veu. La primera "hòstia als morros", que diem els artistes, la vaig tenir davant *Las Meninas*! Jo pinto amb pinzell pla, amb guants i toco com si toqués la trompeta! Saber quin matís donaràs, com quedarà... Aquesta pintura té el mateix problema que l'escultura! Hi ha moltes textures...

S'utilitza el negre o es van a buscar altres tonalitats per aconseguir aquest resultat final?

La tècnica del color és la més senzilla que existeix. Fons d'acrílic i pintura negra de tub directa. En un pla he trobat volum, i tot es fa jugant amb la llum! El més bonic és veure els nens que miren els quadres pel costat per comprovar si hi ha volum.

El quadre vol anar més enllà del que es veu?

És una pintura suggeridora... Té una base figurativa sempre, no hi ha cap element abstracte! Només que l'obra doni un sentiment, sigui el que sigui, l'obra ja ha fet la seva funció!

Què significa l'exposició per a vostè?

És un acte de respecte al meu poble!

Com és que a Vilassar hi ha un museu com el Monjo i a Mataró hi ha aquest panorama tan pobre...

P. C.: No es tracta de sales, sinó de persones. Però la cultura no hauria de dependre de la casualitat de tenir un Paco Rodon o un Jordi Arenas. Si hi ha personatges que tenen una vàlua, s'haurien d'aprofitar! Els polítics no saben què fer amb nosaltres.

Boter Alimentació S.L.

Servei a l'engròs d'alimentació i hostaleria
Des de 1804

Distribuidors de:

Olis Boter
Productes Pigot
Bod. Franco Españolas
Especies Carmencita

Camí Ral, 469-477 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 798 01 47 - Fax: 93 798 74 67 - www.pigot.es

alenar

CENTRE DE TERÀPIA GESTALT

Teràpia individual, de parella,
familiar i infantil.

Grup terapèutic i de creixement personal.

93 790 93 48

Muralla de Sant Llorenç 34 2n 1a
(Cantonada plaça Sta. Anna) **Mataró**

www.alenar.com

Cubas Mafe

DESATASCOS

• Desatascos de todas clases.

• Mantenimiento comunidades.

• Pozos negros.

• Inundaciones.

• Inspección de tuberías con TV.

Servicio 24 h.

Tel. **93 796 07 74**

Pla de Sant Simó, s/n
Ap. Correos nº 134 - MATARÓ